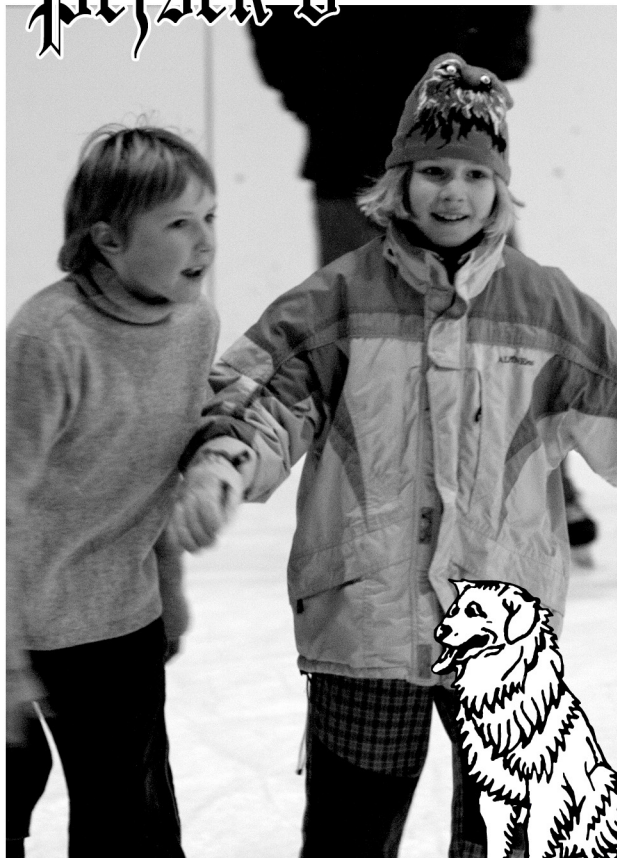

Hejsek 6

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXVIII únor 2013

Pejsek štěká...

Politický boj o prezidentské křeslo se pomalu přenesl i na Vpředácké bruslení a nebylo tak nouze o řadu různých postřehů. Jeden z nich si redakce Pejška speciálně uchovala: „Kdyby se Zeman narodil v Rusku, byl by vlastenec“, Štěpánek

Při bruslení jsme ale řešili i zcela praktické problémy a otiskujeme tedy i praktickou otázku: „Proč sníh nemůže bejt teplej?“, Tea. Redakce požádala o odpověď emeritního profesora Horáčka, nicméně nám po položení dotazu položil telefon :(

Že Novákovi jsou ostrý!, dokazuje řada fotek z Vánoční výpravy a jejího sáňkování. Ostrá Samara i Týna daly našemu foto-

grafovi zabrat! A že jsou ostré dokazují na každém snímku :)

Májka se připravuje na nový přírůstek do rodiny! Při přesunu se začala tato příprava projevovat, což dokazují následující slova:

Májka: „uvolněte místo pro kočárek!“, Jenda: „a kde ho máš?“, Simča: „to je jen otázka času! :“

Čímž bychom rádi blahopřáli k Májce do rodiny a přejeme hodně štěstí a sil.

Za redakci bychom rádi blahopřáli Elišce, Simče, Honzíkovi a Sáře k narozeninám! Ať se Vám všem daří a drží se Vás štěstí!

(Vpředáci vědí, že návodem na štěstí je pravidelně číst Pejška! :))

Co budeme dělat?

- 5. 2. Oddílovka (16:30 - 19:00)
- 12. 2. Oddílovka (16:30 - 19:00)
- 19. 2. Oddílovka (16:30 - 19:00)
- 26. a 27. 2. Družinovky (16:30 - 19:00)
- 2. 3. Výroční výprava
- 5. 3. Oddílovka (16:30 - 19:00)

...a dále

- 28. 3. - 1. 4. Velikonoční táboření
- 19. 4. Výprava na pruty
- 19. - 21. 4. Výprava na blind
- 4. - 5. 5. Divadelní festival
- 10. - 12. 5. Oddílové hry
- 31. 5. - 2. 6. Za tajemstvím Prahy
- 14. - 16. 6. Výprava na vodu

- 28. 6. odjezd na představebku
- 1. 7. odjezd na tábor
- 14. 7. konec kratšího tábora
- 21. 7. konec delšího tábora

Film? Film!

Točíme dál, bližší informace vám podá Jenda.

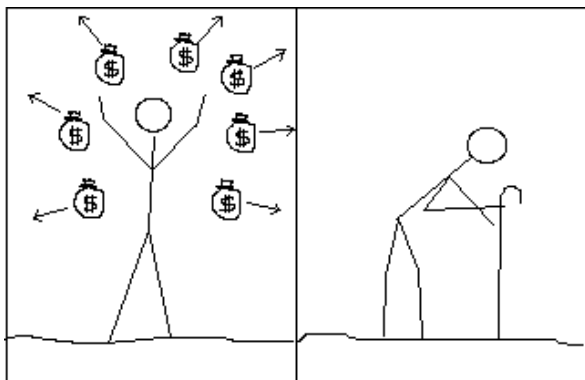

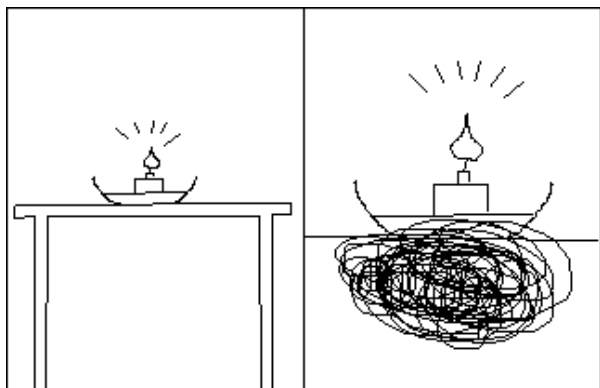
Poznej přísloví

Vyřešená přísloví ukažte Pomerančovi.

1. V případě vyvolávaném nedostatkem základních lidských potřeb, který mimo jiné způsobuje frustraci a stres, lze zcela jistě identifikovat osobu, která měla v minulosti veliký vliv na naše prožívání a se kterou žijeme v pozitivním symbiotické vztahu.

2. Vojenském střetnutí dvou či více stran logicky ohraničenými svým cílem a to v čase a prostoru způsobuje, že každý její účastník (a to i bez ohledu na barvu pleti) se stává jedním z nejvýše postavených důstojníků nejčastěji v armádě.

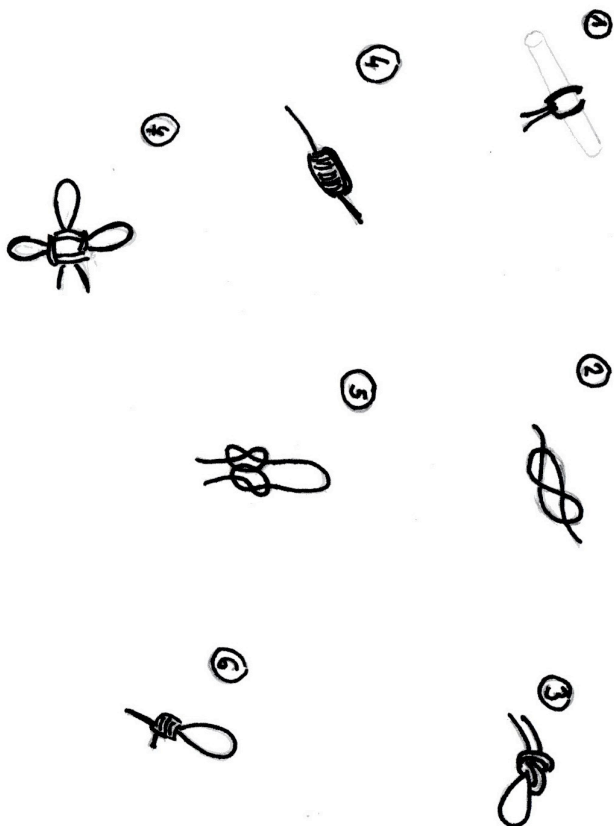
Bruslení (18.-20.1.2013)

Pro začátek malá hra,
Prahu zkřížujem raz dva.
Busem tam a metrem sem
trojúhelníky objedem,

Vlakem až do Černošic,
cestou šťastně klábosíc,
s bruslemi v ruce razíme
neb u nás všechny plochy
plné.

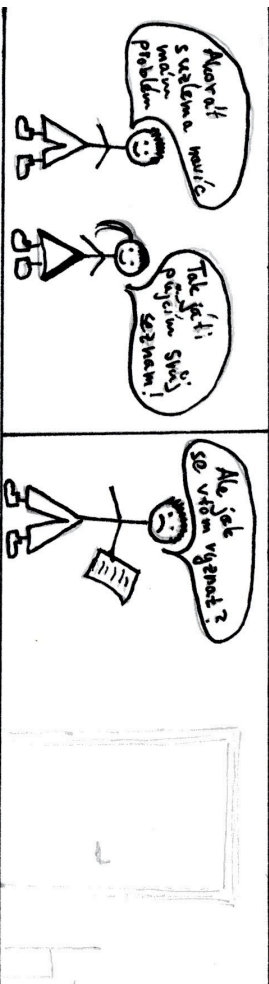
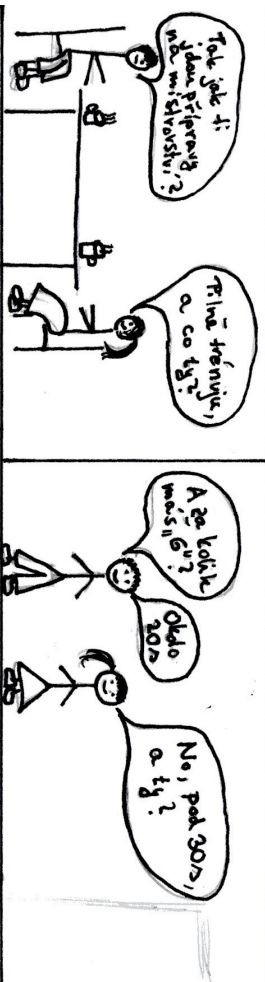
Bruslíme a bruslíme,
led pomalu plníme,
lidí zvolna přibývá,
prostor se jimi pokrývá.

Večer promítáme fotky,
cennější než perlorodky,
v neděli film točíme,
večer se pak loučíme.

Odpovídat můžes Kažce do konce měsíce!

Berta a Oskar aneb přípravy na mistrovství

Pomůžeš Oskarovi rozpoznat ušle a seznamu?

Při hlasování na celé čáře zvítězil pokyn, že má Aik „Volit Karla!“.

Sýček vypráví

Od příhody s fotoaparátem uběhl asi týden, kdy jsme zateplovali bunkr, protože se začalo rychle ochlazovat. Za tu dobu se pokusil Aik nenápadně zjistit, zda není v okolních vesnicích nějaký fotoamátér, který by dokázal vyvolat film, případně ho jenom otevřít v červené komoře, aby se nepoškodil.

Měl štěstí, protože v nedalekých vesnicích opravdu dva fotografie objevil. Oba se dokonce nabídli (i když nevěděli přesně, o co jde), že film vyvolají. Jeden, bydlící ve vsi asi 8 kilometrů od našeho bunkru, se představil jako Jan. Jeho vybavení bylo velmi amatérské, ale funkční. Karel, druhý fotograf, bydlí od nás asi šest kilometrů a má profesionální náčiní.

Aik, jakožto od přírody bezstarostný člověk, se již domluvil s Karlem, že mu film vyvolá, a že pro vyvolané fotky Aik ještě dnes odpoledne dojde. Mě se to nějak nelíbí, ale ostatní, patrně již znuděni jednotvárným životem v bunkru, podporovali Aikův nápad.

(...)

Je večer. Aik se již vrátil s vyvolanými fotografiemi. Kromě Aikem zmiňovaných fotografií ještě „za svobody“ tam byla fotka střechy bunkru. A také fotografie prázdné místnosti. Zvláštní ale bylo, že, ač ta fotografie vypadala úplně stejně jako ta Kopáčova, neviděl

na ní nic. Jenom prázdnou místnost. Tu místnost, kterou jsme my ostatní viděli i na té původní fotografii.

Právě přišel Franko z hlídky a zapojuje se do zkoumání fotek.

„Hele, pučte mi ty fotky místností!“

Bere do rukou obě fotografie, otáčí se k nám zády, míchá je. Následně je vykládá před nás na stůl. Je

nám jasné, o co mu jde. Rozezná-li Kopáč opravdu původní fotografii, tak to nemůže být pomýlením jeho mysli.

„Tak co, Kopáči, která z těch fotek je prázdná?“

Celé to dění sledujeme se zadržným dechem. Kopáč bez váhání ukazuje na jednu z nich.

„Jasně, že je to tahle. Vy tam možná sice Markétku nevidíte, ale je tam.“

„Ano. Je to ona. Ale, co když to byla jenom náhoda? Zkusíme to ještě jednou. Zamíchej to třeba ty, Sýčku, abyste mě nemohli nařknout z podvodu.“ Beru do rukou obě fotky. Jsou opravdu zcela stejné. Otáčím se zády, míchám je. Ta divná je vpravo. Ted' vlevo. Ted' zase vpravo. Po chvilce míchání se otáčím, a dávám je na stůl. Ta vpravo, říkám si.

„No, je to tahle, to je jasný!“ Kopáč ukazuje na fotku, na pravé straně stolečku.

Zkusili jsme to ještě několikrát, ale Kopáč vždy fotografii poznal. Nemohlo tedy jít o náhodu.

Když zrovna „míchal“ fotky zase Franko, všichni jsme najednou ztuhli. Zvenku jsme zaslechli zvuk, který jsme již pár měsíců neslyšeli. Výbuch slzného granátu, dýmovnice. Zvenčí se ozval cizí mužský hlas.

„Vylezte hezky z tý nory, vy vlastizrádný svině!“

Co má Sýček udělat? Před dalším číslem Pejska máte opět možnost zahlasovat o pokračování příběhu.

Putování po Malé a Velké Fatře (20.-25.8.)

Sobota aneb medvěd ve stanu

Ráno jsme seběhli dolů do centra parku a posnídali. Společnost nám celou dobu dělaly veverky, které nad našimi hlavami přeskakovaly ze stromu na strom.

Naposledy jsme se pokochali krásami Velké Fatry a vyrazili hledat nejbližší autobusovou zastávku, u které by se dal hrát Bang. To nebylo vůbec jednoduché. Splňovala to až ta druhá. Nejprve jsme dojeli busem do Martina, odkud jsme nastoupili na vlak do Žiliny. Paní pokladní se nám ovšem zapomněla zmínit, že tam jedeme s přestupem. Nakonec jsme však zvládli ve Vrútkách přesehnout a dojeli jsme tam, kam jsme chtěli.

V Žilině jsme zjistili, že na vlak do Prahy máme 2 hodiny času, a tak jsme vyrazili do obchodu pro

čerstvé pečivo a zeleninu. Nádraží vypadalo velice odpudivě, vyšli jsme tedy do města s cílem najít hezké místo k obědu. Měli jsme kliku, protože jsme po projití první ulici dorazili na nádherné náměstí

s kaskádovitou kašnou. Poobědvali jsme a vydali se na procházku přilehlým parkem. Objevili jsme další kašnu, a tak jsme si v ní umyli nakoupenou zeleninu, abychom ji mohli jíst ve vlaku. Čas se nachýlil, a tak jsme se vydali na nádraží. Náš vlak Košíčan bohužel startoval už v Košicích a nikoliv v Žilině, a tak jsme byli rádi, že jsme zaujali místo v tehdy ještě relativně prázdné uličce u záchodu.

Lidí bohužel stále přibývalo. Někteří z nich byli docela zvědaví a povídaví. Vyprávěli jsme o medvědech a naší cestě. Z jednoho spolujedoucího dokonce vypadlo, že jeho strejda kdesi v dalekých krajích ležel ve stanu a přišel za ním medvěd do stanu. Strejda myslel, že je to jeho kamarád, a tak se po něm ohnal. Medvěd se zarazil a odešel. Od této chvíle už strejda nikam nejel. Tak to vypadá, že medvědi jsou přeci jenom mírumilovná stvoření. Vlak se začal pomalu vyprazdňovat a na poslední stanici jsme dokonce i sedli. Kam vyrazíme příští rok?

Zelí (603 478 299)

Mára (724 340 196)

Stařec (608 297 646)

Eliška (728 467 049)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

